

Zůstaň klidná

Žlutý pes

G D Emi C
Když ti slunce svítí do očí,
G D F C
když ti štěstí jen málokdo zaručí,
G D Emi C
když jsi sama – tak prázdná a zlá
G C G C
zůstaň klidná, zůstaň klidná,
G C D
zůstaň klidná a jdi spát
G C
já tě mám docela rád.

Letní žár tě dál hladí po duši
kapky deště jsou víc než mi přísluší
vždyť to cos mi dala je všechno co mám
a tak zůstaň klidná, zůstaň klidná
zůstaň klidná a jdi spát
já tě mám docela rád.

A tak čekej, až vlak v dálce zahouká
ve snu se lekej, že vítr už zafouká,
že nejsi královna krásy vím nejlíp já sám
a tak zůstaň klidná, zůstaň klidná
zůstaň klidná a jdi spát
já tě mám docela rád.

V bezvětrí

Aneta Langerová

C2 x32030

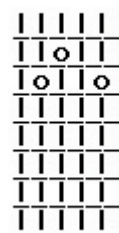
G, C, G, C

Na zimu si zamkli dům, naposled kývli sousedům,

i růže jsou ukrytý bezlistý.

Pak se schová do mraků, beznaděj, opak zázraků,

svět se ve dvou a v obětí líp pochopí.

Emi D C2

Jenže co se schová to se poztrácí,

Emi D C2

proto jsou zámky otevírací.

Emi D C2

Noc je ukrývá, den co se nedívá, jak spí

G C G C C:G

a ráno jim odletí ... na „tí“ začíná „Tady dap daeu“ 4x

Ještě chvíli můžou spát, tam kde se nechce nikdo ptát,
kde není nutný říkat víc, než nic.

Pak přiloží do kamen, ruku v ruce půjdou ven,
svět ten už je nechytí v nebytí.

Jenže co se ... zámky otevírací.

Emi D C2 D
Noc je ukrývá, den co se nedívá, slova spoutaná snění vetkaná,

Emi D C2
chodí po špičkách a den se nedívá, jak spí.

Emi D C2
Protože z kopců se jednou musí dolů

Emi D C2
a každý dveře ty se musí otevřít,

Emi D C2
ty co nejsou a maj, tak budou spolu

Emi D C2
a vítr v sobě nosí bezvětrí.

Emi D C2
Noc je ukrývá, den co se nedívá, jak spí

Emi D C2
a vítr v sobě nosí bezvětrí.

G C
Tady dap daeu ... Tady dap daeu ...

Nevadí

Wabi Daněk

A **E**
Napůl jako hrou a napolovic vážně,
D **A** **E**
čerstvou maturitou zmužnělý,
A **E**
chtěl jsi dobýt svět, a svět se tvářil vlašně
D **A** **E**
na tvý bubnování nesmělý.
A **E**
Hlavu plnou věd a nadějí svý mámy,
G **D** **A**
zkoušky přijímací, potom pád,
A **E**
znalosti jsi měl, cos' neměl, byli známí,
D **A**
takže litujeme, za rok snad,
Hmí **D** **E** **A**
a tehdy poprvé jsi řekl: „Nevadí, zase bude líp.“

Pomalu šel rok, a zase stejná škola, čekáš předvolání každéj den,
předvolání máš, a na něm: vlast tě volá, takže za dva roky s úsměvem,
dva roky vzal čert, a za nějakýj týden
stojíš na radnici s holčkou svou,
bylo to s ní fajn, tys věřil, že to vyjde,
kde tvý nebetyčný plány jsou,
a tehdy podruhé jsi řekl: „Nevadí, zase bude líp.“

Neměli jste byt a vlastně ani prachy, prej, že ve dvou se to táhne líp,
jenže už jste tři, a máma s dvěma bráchy, starej dvoupokoják - špatnej vtip,
tak jste žili rok v tý supertěsný kleci,
vzteky vysušení jako troud,
potom jeden den si žena vzala věci,
další připomínky řešil soud,
a tehdy potřetí jsi řekl: „Nevadí, zase bude líp.“

Už jsi dlouho sám a věci, co se stanou, se tě nedotýkaj', byl jsi bit,
všechno už jsi vzdal a postavil se stranou, vzal sis dovolenou, chceš mít
klid,
osamělý dům u rychlíkové trati,
oči za záclonou zapranou,
vlaky jedou dál a málokdy se vrátí,
život nemá brzdu záchrannou,
tak řekni sakra to svý: „Nevadí, zase bude líp“